

Přehled činností v psychologii
do r.1939/kromě publikací/

1. Od začlenění Psychologického ústavu/t.j. od jeho otevření/ vědecká pom. míla, knihovník a pak asistent: od 1.1.1926 do 1.9.1931.
2. Od r.1930 byl členem prof. sboru pokrokové Pedagogické akademie/1.9.1930-30.5.1931/ a přednášel tu psychologii a logiku.
3. Přednášky z psychologie na Škole vysokých studií pedagogických.
4. Vedl psychologickou poradnu Společnosti pro výzkum dítěte/ a po sloučení se Společ. pedagogickému muzeu/ od r.1927- 1932.
5. Vedl Studentskou poradnu Sociální péče o středoškolské studentstvo středních a odborných škol v Brně v letech 1933/34 - do 1. ledna 1938.
6. Uč na r.g.v Tišnově od r.1932 působil nejen jako profesor, ale i jako školní psycholog, rovněž na brněnském gymnasiu až do r.1939/zatčen/.
7. Byl redaktorem Psychologie a spoluzařadatelem, pravidelným recenzentem z psychologie v Lidových Novinách od r.1929/na stovky recenzí a studií/, Nařízení učitelských žádání atd.
8. Přednášel na nesčetných učitelských kurzech všech stupňů místní z psychologie, rovněž osvěta.
9. Na nesčetných kurzech poradil pro volbu povolání atd.

XXXXXXXXXXXXXX

Vysvětlivky

- Ad 3. Škola vysokých studií pedagogických byla řízena mým j. akademikem O. Chlupcem a byla sváspomoci pokrokového učitelstva, které si takto rozhídlo vysokoškol. vzděláni.
- Ad 4: Poradna společnosti pro výzkum dítěte byla společným dílem fyziologa prof. Babáka, prof. Restehara a brněnských pedagogů. Byla umístěna ve třech místních stech na Nám. 28. Hlavní a jako lékař v ní vyšetřovala psychiatr dr. Vilinskovi z ústavu v Černovicích. Výšetřovala NEBEZPEČNĚJŠÍ děti dříve i debilní, byla nejen diagnostickou, ale i nápravnou poradnou. NEBEZPEČNĚJŠÍ Byla na př. pověřena jednorokou býv. ženským šk. ins. ektem Kosářkem k revizi pomocných škol-selá. Tada děti v této akci byla vrácena zpět. Ubrácela se na ni také tehdejší sec. péče o mládež o posouzení a rozhodnutí svých případů. Krátkou dobu před mým příchodem v ní pracoval uč. a pak knihovník Pedagogické knihovny dr. Vodaník.
- Ad 5. Ve Studentské poradně působili krátce doc. Velinský a pak tehdejší doc. Jan Uher/pak popravený prof. pedagogiky na filos. fakultě/.
Poradna za mého působení prováděla výzkum v pátých třídách nár. škol, udílela rady v případech nepřespěchu, nápadného chování, konfliktů, výběr láků pro různé typy škol, výběr všech nastávajících primářů v pátých třídách a porady pro kvartány.
Zavedla katamnestické dlouhodobé sledování láků, kterí poradnou prodlili dotazníky rodičům i školám/v posledním roce působení zaznamenala 97% osvědčivých se poradí/a vypracovala svůj soubor 25 zkoušek pro tento výběr. Zadila při volbě povolání.
Pracovala důsledně individuální metodou/anebo při větších výzkumech kombinací hromadných a individuálních zkoušek/.
- Ve Zprávě o činnosti spolku Sociální péče z r.1933/34 v Úhlánu školy, cíle a metody Studentské poradny byl položen důraz na profylaxi, soustavný výzkum českého studenta, biologické, psychologické, sociální/, na spolupráci odborníků a ústavů, s jednoznačnou výzkumnou práce, informace a propagaci a osvětu slovem i tiskem, vybavení laboratoře, kontrolu metod a jejich uspěšnosti.
- Po mně vedla poradnu doc. dr. L. Koláříková.

stojí za zmínku, že v této poradní jsem prosadil vedle administrativy také pravidelnou práci sociální pracovnice a spolupráci s lékařem.

Ad 6:

Byl nepochybně prvním školním psychologem u nás oficiálně i úřady uznávaným hned v Tišnově. Dne 31. srpna 1934 mu do Vysvědčení o učitelském působení v na tišnovském reál. gymnasiu je uředně uvedeno že podobně jako podokovník „za veškerou svědomitou práci jak profesora, tak školního psychologa, jakéž i za nejnavznou práci lidových chovnou“.

Na brněnském gymnasiu, na něž téhož roku po prázdninách nastoupil, byla funkce „školského rádce-psychologa“ schválena oficiálně tehdejší zemskou školní radou a z tohoto titulu byl smíšen učební uvazek. Školním psychologem byl až do svého zastoupení.

Pro tuto funkci a v tehdejších společenských podmírkách si stanovil splnil tyto úkoly:

1. Obát o psychickou hygienu celého ústavu. Plánovitá, teoretická i praktická péče zajíce na zřeteli jednotlivého rozvoje osobnosti žákovy, jednak úkoly střední školy jako školy výběrové.

2. Pokud jde o osobnost žákovu:

a/ Zjištění příčin náhlého poklesu prospěchu nebo trvalého neprospěchu a jejich odstranění/odstranění prospěchové morbidity a mortality/.

b/ Výšetření žáků s nápadným chováním, příčin náhlých zvratů a krizí/rádes v krizích individuálních/.

c/ Výšetření a péče o žáky s nervov. a duš. úchylkami.

d/ Oficiální účast na všech disciplinárních případech, kdy vystupoval jako důvěrník sboru a současně zastáncem obviněného. Pečlivě zkoumal motivaci žáka a chránil psychologickou výslechu žáků.

3. Úkoly se zřetalem k funkci výběrové školy:

a/ Výběr žáků dostavujících se ke zkoušce do první třídy jak ze škol místních, /obecných/, tak městanských/dnes osmileté/, dbající toho, aby ~~MAXIMUJEME~~ platilo jediné kriterium přijetí: schopnost.

b/ Soustavné psychologické pozorování žáků prvního podílnajícího-psychologicky vedené archy s pomocí třídních.

c/ Rady všem, kdož chtěli opustit ústav/informace o povlámi, přestupech, dalším studiu atd./

d/ Odborný přízkum všech kvartáni, aby bylo určeno, zda mohou studovat dál či nikoli, zda mají přejít na odbornou školu nebo do výrobní praxe.

e/ Byl svědkem/po př. zástupcem ředitelé/při rozhodných zkouškách/postupných, reparacích/.

4. R/ Stálý osobní styk s největším počtem žáků, ředitelem, profesory, rodiči, lékařem, sociálními důvěrníky sboru.

b/ Osvetová práce: v rodičovském sdružení, správy v konferenčních sboru, vedení diskusního kroužku a iniciativa v dalších kroužcích.

c/ Vydiávání letádkových aktualit/, „Jak se učit“, s politické výchově atd./

d/ Občasná, ale pravidelné porady s třídními.

e/ Hledání cest a postředků, jak uskutečnit lepší maxilidské vztahy mezi rodiči, žáky a profesory.

f/ Snažil se navázat styk studentů s dělníky tím, že byli do diskusních kroužků zváni pravidelně uční.